

KONCE I ZAĀĀ•TKY - 9.

PondĀĀ-, 30 leden 2023

Ale to je parĀĀda. TakĀĀe ĀĀifra. Hm. KouĀĀim na ten Ā™etĀĀ, zec znakĀĀ, na substituci to nevypadĀĀ. Opticky na mnĀĀ z nĀĀkterĀĀch mĀĀst vyskakujĀĀ- celĀĀ vĀĀrazy, to bude spĀĀĀj transpozice. NepĀ™edpoklĀĀdĀĀim na poprvĀĀ ani ĀĀĀĀdnĀĀ nebo dokonce nĀĀco modernĀĀho, vymyslet kryptoanalytickou chuĀĀovku nenĀĀ- jen tak. A navĀĀc by napoprvĀĀ riskovala, ĀĀĀ selĀĀu. Tak jdem na to... T O R D V I E Z S Z C K E Z Y P I V A X A, D J U N E E F S K I P A M D S I M A C O R O D A D Z A N E. S Y C H W A C E R G S V D N E D B Y E T F J K D E C O J T O S E A R M? Ten konec nabĀĀ-zĀĀ- CO JSEM... kdyby to tak bylo, co by bylo tĀ™eba udĀĀlat...

Vyhodit pĀ™edposlednĀĀ-dvojici. Jo. A tu pĀ™edtĀĀ-m taky.

ĀĀili to vypadĀĀ pomĀĀrnĀĀ jednoduĀĀje. ZkusĀĀ-m proĀĀjkrtnout kaĀĀdou druhou dvojici, od zaĀĀĀtku: TO VI SZ EZ IV A - to vĀĀĀj, ĀĀe ĀĀivĀĀj - to vypadĀĀ nadĀĀjnĀĀ... a co teĀĀ dĀĀj? UN FS PA ... hm, to nĀĀjak nesedĀĀ-. ĀĀe by ĀĀĀrka nebyl znak? D NE SK AM IM OR AD NE - dneska mimoĀ™ĀĀdnĀĀ. To bude tĀĀ-m Silvestrem, jasnĀĀ .. co asi tak kalifornskĀĀ doktorandtky dĀĀlajĀĀ- na Silvestra? VymĀĀĀlejĀĀ- ĀĀifry pro ĀĀerstvĀĀ rozvedenĀĀ ĀĀeskĀĀ ajĀĀĀky. Mno, to jistĀĀ. Jedem dĀĀj. CH CE SV ED ET KD OJ SE M? - chceĀĀj vĀĀdĀĀt, kdo jsem? No to si piĀĀj.

Zvonek.

"Ahoj Jirko, neruĀĀĀ-m?
DoufĀĀim, ĀĀe nejsi moc v rauĀĀi jeĀĀtĀĀ."

SoĀĀa stĀĀila za dveĀ™ma a
vypadala nĀĀjak pĀ™epadle.

"UrĀĀitĀĀ ne. PojĀĀ dĀĀj,
jsi moje prvnĀĀ- novoroĀĀnĀĀ- nĀĀivĀĀtĀĀva."

"No snad ti tĀĀ-m
nezaĀ™Ā-dĀĀ-m prĀĀserovej celej novej rok."

Postavil jsem na kafe a
pĀ™idal nĀĀjakĀĀ to cukrovĀĀ-

"PovĀĀ-dej, co se
dĀĀje?"

"VĀĀĀj, mĀĀim takovej blbej
pocit. Milan odjel na Slovensko a neozval se ani s novoroĀĀnĀĀ-m pĀ™ĀĀnĀĀ-m."

"Mno... ony ty oslavy
jsou nĀĀkdy trochu nĀĀiroĀĀnĀĀjĀĀĀ-, jĀĀj myslĀĀ-m, ĀĀe bude v poĀ™ĀĀdku." "O to
nejde, to mĀĀ napadlo taky... ale prostĀĀ mĀĀim takovej blbej pocit."

Ach jo. Tohle znĀĀim. U nĀĀjs v
rodinĀĀ to mĀĀme taky. A bohuĀĀel to vĀĀtĀĀjinou funguje.

"Telefon nebere, ĀĀe
jo?"

"Ne. NedĀĀj se na nĀĀj ani
dovolat."

"Poslouchej, jĀĀj tady
nĀĀco dodĀĀĀĀim na pc a pak zkusĀĀ-me nĀĀco vymyslet. Na Slovensko asi nevyrazĀĀ-me, ĀĀe

jo? VÁ-Á; vÁ-Á;bec, kde by pÁ™esnÁ; mÁ;l bÁ½t?"

"NevÁ-m. A vymÁ½Á;let nic nechci. Jen jsem myslela, Á¾e mi to tÁ™eba vyÁ¾eneÁ; z hlavy."

"No to bych mohl.

KupÁ™Á-kladu mÁ-Á¾eme uklidit krÁ;lÁ-kovi klec. To je taková; Áinnost, Á¾e pÁ™mi nÁ-nemÁ;me Ájanci myslet na cokoliv jinÁho. Moment," usmÁ;l jsem se.

OdskoÁil jsem k facebooku a

napsal jsem koÁce vzkaz: Chci velmi vÁdÁt, kdo jsi. Ty zlatÁ prstÁ½nky ti sluÁ;Á-nejen na prstech, ale i ve vlasech. MÁ;Á; i jinÁ jmÁno, neÁ¾ KoÁka? :)

Chvilku jsem Áekal, jestli se

rovnou neozve, ale nic. Asi vyspÁ;vÁ; oslavy. KdyÁ¾ jsem se vrÁ;til, SoÁ^a uÁ¾ nebyla. MoÁ¾nÁ; to s tou klecÁ- nebyl dobrej nÁ;pad. OstatnÁ;, MyÁ;ka se po nÁ;vratu na ni vrhla sama. VÁ;iml jsem si, Á¾e se snaÁ¾Á- nÁ;jak ulevit pravÁ ruce, napadlo mnÁ;, Á¾e s nÁ- mÁ; zase problÁm. Snad to nebude nic karpÁ;lnÁ-ho, zlobÁ- ji to obÁasnÁ; uÁ¾ dlouho.

"BolÁ-?"

"Trochu jo."

"Koupil jsem

francovkovou mast. ZabalÁ-me to," vzpomnÁ;l jsem si na tu bezdomovkyni a zasmÁ;l jsem se pÁ™mi pÁ™edstavÁ;, Á¾e si tu mast natÁ-rÁ; na chleba.

"Co se smÁ;jeÁ;? Nejsi

nÁ;jak Á;kodolibej?" zareagovala MyÁ;ka.

"Ale ne, jen jsem si na

nÁ;co vzpomnÁ;l," a zaÁal jsem jÁ- vyklÁ;dat lahovou historku.

"Tak po tobÁ; uÁ¾ jdou i

tyhle... no potÁ;Á;. To by Petra nebyla lepÁ;Á-?"

Ha. Jak vÁ- o PetÁ™e?

"PoÁkej. Ty znÁ;Á;

Petru?"

"Jo."

"A jak si k nÁ- pÁ™iÁ;la

prosÁ-m tÁ;?"

ZavrtÁ;la hlavou. "To

neÁ™eÁ;. VÁ-Á;, jÁ; si myslÁ-m, Á¾e bys mÁ;l nÁ;koho mÁ-t. A Petra nevypadÁ; vÁ-Á;bec zle."

"No moment. To musÁ-m

Á™eÁ;it. Kde jsi k nÁ- pÁ™iÁ;la?"

"Potkali jsme se v

obchodÁ;. NetuÁ;ila jsem, kdo to je, ale prostÁ; mÁ; oslovila a zeptala se, jestli nÁ;hodou nejsem tvoje dcera."

A to je zase co? JÁ; se v

tÁ;ch babÁ;ch prostÁ; nevyznÁ;m.

"A tys jÁ- Á™ekla, Á¾e

jo?"

"Jo. Mluvila tak

srandovně... "To bylo slovensky, dříve."

Rozesmíjla se. "To
nějchodou poznám. Ale myslela jsem spíše to, co jsem řekla."

"A jsem ti mi, co ti
řekla?"

"To je nějaké tajemství.
Mimochodem, kdy jsi představil?"

No tak to je dobrá. To mám z
toho, že jsem ji nepřiznal hned.

"Myjko,
poslouchej..."

"Ano. Jsem jedno velké
ucho, tati. A už jsem představil ten fík, přes hlavu to být nemusí."

"Někde. Neně - to tak
jednoduché. Vlastně, věc nevím, jestli má cenu, ti ji představovat. Jak to
řekne..."

"Aha. Prostě už ji
nechce. Tak to fakt není."

"Myjko, prosím.
Nejsem žádná promiskuit, přes mě."

"Cože nejsi???"

"No to zase není ty.
Ostatně na google si to můžeš najít."

Herdek, co ta Petra blbne?
Zrovna ona, taková ... chlapecká rutina. To mi dříve schválně. Už tu jsem, že to s
nejí - sestra fakt nemá jednoduché. Jenže na mně si holčičko nepřijde. Chce
se mateřsky realizovat? Tak ať je po tvém.

"Věď co, Myjko? Co bys
řekla v půl letu do zoo?"

"No, já ti nevím. V
tomhle období - tam stejně budou jen zmrzlí hadi a nějaké ten medvěd, ne?"

"Jo tak to
netuším," rozesmíjla jsem se představil těch hadů. Lámali by se přitom
plazení - po schodech??

"Ale Petra má takovej
nápad, že by tam s tebou vyrazila. Tak jestli chce pokračovat se sblížením s
ná, tak může vyrazit. Těba hned zkrátka."

"Hm. V zoo jsme tu
ještě nebyli, to je fakt. A ty nepřijde?"

"Ne, dříve moje. Mně ty
nejí - jsem i zas tak srandově nepřijde."

"To je tak, když jsem
zatemně - chtěla."

"Ježiš, na to jsi přišla
kde zase???"

"Se vÄ›nuju klasickÄ›
litaratuÄ›me, teÄ›."

No tak to jsem poprvÄ› rÄ›d,
Ä› tu s sebou nemÄ›me naÄ› knihovnu. Jak by komentovala moje Ä›lety, kdyby mÄ›la k
dispozici tÄ›mÄ›ba Moraviu, to opravdu nevÄ›m. VrÄ›til jsem se zpÄ›tky k pc. Byla
tam. Ä›ivÄ›.

ONA

Ach boÄ›e, moja hlava. To som
si zase dala.

Je nutnÄ› otvÄ›raÄ› tie oÄ›i?
Lebo to nejako nejde... au, kurnÄ›k... radÄ›j ich nechÄ›m predbeÄ›ne zavretÄ›.

JEÄ›IÄ› !! NÄ›hle som si
spomenula na Schrodingerovu koÄ›ku. Naraz som bola naÄ›isto prebudenÄ›. Ja som
napÄ›sala Jirkovi! Och boÄ›e, och boÄ›e... alkohol je metla Ä›udstva... Ä›o teraz...
Ä›o terÄ›Ä›Ä›z??

ManÄ›el spal, tak som sa po
Ä›piÄ›kÄ›ch vyplÄ›Ä›ila zo spÄ›lne. Postavila som na kÄ›vu a horÄ›kovito premÄ›Ä›ala,
ako obmedziÄ› nÄ›sledky vÄ›erajÄ›ej noci. Ä›eo to bol do Ä›Ä›aka za nÄ›pad... predsa sa
nemÄ›Ä›em vo svojom veku takto strÄ›pÄ›ovaÄ›...

Ale po druhej kÄ›ve ma panika
do znaÄ›nej miery opustila. SnÄ›Ä› sa to bude daÄ› nejako zahraÄ› do autu... snÄ›Ä›
hneÄ› nezistÄ›, Ä›e som to ja... a pokiaÄ› by sa to nÄ›hodou vyvÄ›jalo dobre, tak sa
vlastne niÄ› zas tak hroznÄ›ho nestane, ak to zistÄ›... veÄ› - keÄ› som k sebe
Ä›primnÄ› - veÄ›mi rada by som s nÄ›m zase bola v kontakte. Tak o Ä›o vlastne ide?

PosielaÄ› niekomu Ä›ifry na
facebook je aj tak oveÄ›a nevinnejÄ›ia aktivita ako bozkÄ›vaÄ› sa na parkovisku, Ä›e
Ä›jno.

Toto vedomie mi koneÄ›ne
dodalo odvahu potrebnÄ› na otvorenie notebooku. Yes! On to vylÄ›Ä›il... a zaujÄ›ma
ho moja identita... no tak to prrr, zlatÄ›Ä›ik... my maÄ›kovitÄ› Ä›jelmy nepredÄ›vame
svoju koÄ›u tak lacno. Hlavne ma nesmie prezradiÄ› slovenÄ›ina...

- Ä›Eau koÄ›ko, jsem rÄ›d, Ä›es
pÄ›meÄ›ila experiment toho zlomyslnÄ›ho fyzika :)

- Ä›Eau kovboji, dneska tedy
moc Ä›ivÄ› nejsem :D

- MÄ›las nÄ›roÄ›nou noc? ;)

- Jo, alkohol vÄ›Ä›raznÄ›
zvyÄ›juje entropii mÄ›ch mozkovÄ›ch bunÄ›k.

- To jÄ› jsem si chtÄ›l prostÄ›
Ä›Ä›st, ale ztratil jsem se v nÄ›jakÄ› Ä›ernÄ› dÄ›Ä›me, nebo co, a probudil se aÄ› v
deset rÄ›no :D

- Hihi tak tos mÄ›l jeÄ›tÄ›
Ä›tÄ›stÄ›, Ä›e ses naÄ›jel doma, mohlo tÄ› to hodit Ä›plnÄ› do jinÄ›ho vesmÄ›ru :D 54

Kdepak, Jiřko, nebudeř. Na to, aby řlovřk odeřjel a zařal řplnř znova, musř- mř-t stejnř pitomou povahu jako mřim řř, a tu ty nemřřř. Ono je to nejen o tom, co by řlovřk chtřl, ale taky o tom, co do toho sřim dř.

A sedřt v obřřvřku a huřet do kapesnř-ku nenř- ideřlnř- přřř-stup. Ale co řř budu pouřovat, kdyřř sřim mřřřu břřt řřd, řře vřbec letos nřkde řřřiu.

"A jak je u vřřs,
Jirko?"

"No, docela to jde.
Hlavnř, řře se nenudř-me."

"Byli jsme v zoo,
nedřřvno. Tedy nřkteřř-." Ha, Myřřka se rozpovř-dala.

"Jřř? Povř-dej? Teř z v
zimř tam toho asi moc nemřř- ne?" Jiřřka se zvedla a řřla nřim dřřlat řř k řř
vynikajř-cř- rolřřdř. Vřřiml jsem si, řře to mřř skoro jako povahovřř řř - na nřco se
zeptat a řř-t nřco dřřlat. Vřřřřinou mřř tohle u nř- řřtvalo, ale dneska se to docela
hodilo - řřplnřř jsem zapomnřřl, řře tam Myřřka s Petrou byly.

"Ale jo, docela to řřlo.
Koukly jsme na zikuraty a nřřjakřř ty hady..."

"Zikuraty??? To jsou
přřře pyramidy, ne?" zarazila se Jiřřka.

"Myřřko, ty mi dřřřřř
ostudu", přřřidat jsem se.

"Ale no tak řřkaty
no, ono je nřřkdy lepřř- plřřst si slova, neřřř jmřřna, řřejo."

Herdek Myřřko, nerejpej.

"A to jste tam byli
spolu?"

"No byly. Ale řřřta byl
doma."

"Jirko?" obrřřřila
se na mnřř sestra řřřřř.

No co řřř, co?

"Byly tam s
kamarřřdkou... Petrou."

"To je fajn Myřřko, řře
uřř mřřřř v Hradci i kamarřřdka."

Tak holt do toho řřřřř, co
mřřim dřřlat.

"Petra je... moje
kamarřřdka, Jiřřko."

To se dalo řřekat. Kdyřř jako
sestru mřřřte uřřřtelku a jeřřřř k tomu starřřř- uřřř od mala o nřřřřřřř sedm let,

nemějte dějanci věbec někdy dospět.

"Že to myslíte, když vám řeknu,
bratře?"

"Táta urážíte ne."

"Jirko!"

"Helejte, věte co?"

Kdybych je chtěl, koučím, tak si dojdou zapálit, ale takhle se raději chvilku natáhnu
a proberte si to samy, jo?"

"Na to zapomeš. Umejte
si ruce a bude já-dlo."

Vlastně mám už téměř ráj, a jsem
nedostal ukazovátkem přes prsty. Zpátky se jelo docela dobře, silnice byly
suché a Myška se po ráj je bavila tím, jak má dostala u Jiřiny.

"Omlouvám se, a jsem
se tím ani nezeptal, jak bylo v zoo. Šplhám jsem na to zapomenutí."

"No Petra taky ráj-kala,
a na ně jak zapomněl?"

"A kromě surikat jste
už nic jiného neviděl?" zkusil jsem já- už odvíst někam jinam.

"Jo. Poletušku."

"Poletušku? Co to je
proštm?"

Jediná živá, co se mi
při tom slově vybavil, byla právě Petruška-poletuška.

"Taková jako veverka.
Co furt láká. A když ji najdeš na zemi, tak je v pršeru."

Pro mě můj pocit, a mi po ráj
něco naznačuje?"

"Myško, Petra je fajn...
kamarádka. A fakt si nemyslíme, a by i ona chtěla něco věc."

"To je vaše věc tati,
já to neposuzuju."

"A co posuzuješ?"
"Až tě má ráda."

"Na to se přijde v
zoo?"

"Ne. Na to se přijde někde
šplhám jinde. A doufám, a ten orgán v sobě taky má. Aživej."

Mám. A opravdu mám už za to,
a Petra oslovila jako první šplhám jinej orgán. Ono se to pak téměř zaměňuje
jinam. Přeměním, jestli jsem fakt takovej sobec, když prostě neudělám to, co
po mně obě dvě chtějí. A pak mě napadlo - co když opravdu v Petře najdu to, co
jsem chtěl najít v Pavle? Jsou to přece sestry... možná by to mělo smysl.

Nevě-m. Jen hrozně nerad se smířuju s tím, že bych měl dostat pouze něco st toho, co chci. Jsem sobec. Ještě, že se ozvala ta kočka. Docela se těším, až vykoukne na facebooku. Možná je to stěm-m, že už mi stačí- si v klidu povídat u pc. A nebo je to něčím- oplně jiněm.

Sotva se objevily první věty, měl jsem pocit, že ta ženská je mi blázká. (Ženská? Jak věbec máž u věřmit tomu, že je to ženská? Těeba je to stokilovej fousatej chlap.) Minulou noc jsme strávili skoro celou spolu, věbec jsem nemohl od té konverzace odejít, bylo mi s n- fajn. Měl jsem požd pocit, že mi chce těct něco věc, než jen to, co v těch jejích věřch oficiálně je. A bylo mi s n- dobře.

Ona

- Ažko, dlouho jsem tě neviděl, on tě ten hnusnej vědec zase zavěel do krabice, že jo :)

- Nazdar kovboji, jo, tak nějak...

- Měla bys mu zdrhnout :)

- Taky si to někdy těkám.

Jenže kdo mě pak bude krmit?

- Co takhle zkusit si ulovit myš?

- Když tě celej život krměj, zapomeneš lovit.

- Tak to měžž těžkě. Ale možná by se někdo našel, kdo by chtěl bžvalou Schrodingerovu kočku ;)

- Možná jo... těeba neděvno jsem potkala jednoho a chvěli to vypadalo, že by o ni stěil. Krěsně se s n- m dalo povídat.

- Tak proč si s n- m nepovídáš?

- Uf...

- Proč si povídáš se mnou?? :))

- No tohle je dobrě tohle opravdu :)) Á koda že my nesm- me ani naznačovat. By ses pobavil.

- Ty jsi děsně tajně stěskám kočka.

- To jo. Ale měm i jině zajmavě vlastnosti :)

- Poslouchej, že ty jsi

beran?

- Já jsem kočka :))) Ale jinak jo, narozená v beranu... jaks to uhod?

- Nevím, ale mám na to odjakživa ůich. Beranice má nĀĀ-m oslovujĀ-

- TĀ™eba jĀ tĀ oslovila facebookem :))

- Ne, vĀĀnĀ :) MĀjte v sobĀ nĀco, co nĀjs lvy pĀ™itahuje. Kdyby tĀ trochu zajĀ-mala astrologie, mohl bych ti vysvĀtlit, ůe lev s beranicĀ- je nejlepĀ- moĀnĀ partnerskĀ kombinace. Ale tuĀĀ-m, ůe vĀdeckĀ kočka by mĀ s tĀ-m poslala do hĀje, Āili uĀ mlĀ-m :)

- NĀhodou je to zajĀ-mavĀ, co Ā™Ā-kĀĀ, ale je fakt, ůe tĀmhle vĀcem nevĀĀ™-m. FyzikĀlnĀ je to blbost.

- FyzikĀlnĀ je to blbost, a taky se tĀ-m ĀzabĀ½vĀ" ohromnĀ spousta podvodnĀ-kĀ, ale jĀ se s tĀ-m potkal kdysi na matfyzu, zkusil jsem to vzĀ-t jako abstraktnĀ- metriku bez fyzikĀlnĀ-ho pozadĀ- s tĀ-m, ůe ty planety jsou jen symboly, nauĀil jsem se to vypoĀ-tavat a ke svĀmu velikĀmu pĀ™ekvapenĀ- jsem zjistil, ůe to sedĀ- na lidi kolem mnohem vĀ-c, jak by se statisticky sluĀnĀ patĀ™ilo. Ale to je fuk :)

- ZajĀ-mavĀ. Jsi prvnĀ- ĀlovĀk s exaktnĀ-m vzdĀĀnĀ-m, co v tom nĀco vidĀ-. MoĀnĀ si nĀkdy nechĀjm vyprĀvĀt.

- To mi ale budeĀ muset o sobĀ prozradit nĀco vĀ-c :)

- Tak vĀ-Āj co? ProzradĀ-m ti datum narozenĀ-, a ty si o mĀ zjistil, co tĀ zajĀ-mĀj. AspoĀ se hned pĀ™esvedĀ-m, jestli nekecĀĀj. NenĀ- nad experimentĀlnĀ- dĀkaz :)

- JistĀ, sem s tĀ-m, ale potĀ™ebuju i Āas a mĀ-sto. NebudeĀ vĀĀ™it svĀ½m hebkĀ½m ouĀjkĀ-m :)

- Hm... mĀ-sto ti neĀ™eknu. MĀjm na to dĀvod :) Ale je to stĀ™ednĀ- Evropa, to ti musĀ- staĀit.

- Ok, tak to odhadnu.

- 30. bĀ™ezna 1971, 02:00. To jsem tedy fakt zvdĀdavĀj :)

- JĀ jsem zvdĀdavej, co jsi zaĀ, kočka... ale hlavnĀ aĀ jsi ĀivĀj i zĀ-tra, rĀd bych tĀ zase naĀjel tady :)

Hm... tak se na tebe podĀ-vĀjme, kočka... UvaĀ™il jsem si grog a zaĀal jsem si hrĀjt s nativnĀ-m horoskopem. 30.3.1971, dvĀ hodiny rĀino. NĀkde ve stĀ™ednĀ- EvropĀ. Hm. ProĀpak se brĀjnĀ- uvĀst mĀsto, kde se narodila? Ā½e by to mĀlo nĀjakĀ½ dĀvod? Snad nemĀj strach z toho, ůe se mrknu do registru VZP a zjistĀ-m, co je zaĀ? To tĀĀko, tyhle pĀ™Ā-stupy mĀla k dispozici stejnĀ Milena, jĀj se staral jen o software.

Tak jedem...

Individualistka. InspirativnĀ. A vypadĀj to, ůe na sebe klade zbyteĀnĀ vysokĀ nĀjroky. MoĀnĀj nejen sama na sebe.

Ten grog krájsná rozvoná
celou náji chá½áji.

Urátá já- to dobá™e myslá-
obás bude sarkastická. Profesn- ambice.

To by asi podle profilu
souhlasilo, urátá to nebude ájektivá myá. Skládal jsem si jej- obraz a zaála mi
z náji docela dobá™e vystupovat. Poá™áid tam ale bylo náco... jak to á™á-ct. Protáhl
jsem se a chvá-li ájel dáit odpáinout oá-m od monitoru. Pá™emá½álel jsem, kde asi
teá je... moá¾ná na druhá© straná zemá koule, kdo v-? Stejná jsem má l pocit, á¾e je
blá-zká.

Velmi blá-zká. Je
pá™ecitivá lá. Ale umá- tvrdá pracovat. Bude vdaná? Asi ná jak podivná.

Klade na partnera obrovská©
ná roky... a pá™ekvapivá nejv-c v láisce.

Jená¾e kdo to má na ná-
poznat, kdy¾ je taková... odborná vypsá lá.

Jestli je s ná ká½m podobná½m,
asi moc áá¾astná ve vztahu nebude.

Zájel jsem se podá-vat za
Myákou, uá¾ bylo dlouho po pálnoci a snad spá-. Jo. Má l jsem chuá¾ ji pohladit,
ale nerad bych ji vzbudil.

Vypadala spokojená, snad já-
tenhle domov pá™ijde jako opravdovej domov.

Na noán-m stolku má la
papá-rek, nedalo mi, abych ho nepá™eáetl. Volat Petru.

Hm. Vlastná proá ne. Potichu
jsem za sebou zavá™el dveá™e a poslal Petá™e smsku, jestli nespá-, á¾e bych s ná-
chtá l mluvit. Chvilku jsem poákal a ozvalo se pipnutí-. Ano, nespim.

"Ahoj Petro."

"Ahoj Jirko."

"Jsem rájd, á¾e jste byli
v tá© zoo. Dákuju."

Bylo slyájet, jak
oddechuje... doufám, á¾e ji nezlobá- netbook, zase...

"Neni zaáo, ja som
rada, á¾e sa Myákka ozvala."

"Chtá l jsem..."

Co jsem vlastná chtá l? To,
kdybych sakra vádá l.

"... tá pozvat zá-tra k
náim na obád, myslá-á, á¾e bys má la chuá¾?"

"Asi to neni

jednoduchě, toto mi poněkud nepříjde, že?"

"Není."

"Malo by to být ještě
jednoduchější, že?"

"Málo."

"Prádem rada. A i když
to bude zložitější, chtěla by som to sáhnout."

"Dobře."

"Jirko... "

"Dobrou noc, Petro.
Krásnou noc ti přeju."

Zavřel jsem.

A vrátil se k horoskopu.

Ne... dneska už tam takhle
něco najdu. Ale myslím, že už tuhle, co jsi začal, když...

Petra pro nás měla
překvapení.

"Milákovia
moji..." začala skoro oficiálně a významně se odmlčela. Podíval jsem po
Myšce, jestli tuhle, co bude následovat, ale vypadala na to, že je momentálně
největší zájem, protože se tomu kusu masa téměř káží zrovna úplně lskavě ptáček.

"Rada by som vás
pozvala na výroční ples místních sokolů."

Ajaj. Myška přestala pitvat
ptáčka.

„No... nepozerajte tak na
máma. Proste mám tři lásky. Segra s Horkým odříkli. Asi to pre nich není dosáh
hoch."

Naposledy jsem tancoval
někdy před dvaceti roky. S Milenou to nebylo úplně ideálně, ostatně, se mnou by
to asi neměla ideálně - žádná tanečnice. Byl jsem spíše muzikant, a na většinu
plesů a podobných věcí jsem většinu času trávil nad parketem. Myška, pokud jsem,
k takhle věcem vztah nemá vůbec.

"No ale to budu
potébovat jaty!" Aha, takže máj....

"Ples je v sobotu,
zajtra máš vyraziť na nákup, " usmála se na ni Petra.

"Joo, to bude fajn.

Má-Á¾eÁ; má› vyzvednout rovnou ze Á;koly zÁ-tra?"

KoukÁ;m, Á¾e uÁ¾ jsem docela zbyteÁ•nej. Ale neÁ;Á¾.

Ples byl krÁ;snej. SokolÁ-ci si dali obrovskou prÁ;ci nejen s pÁ™Á-pravou, ale i s atmosférou. Petra vypadala skvěle. Má›la na sobě› krvavě› rudě› Á;jaty a na hlavě› sloÁ¾itě½ systé›m loken. OtÁ;Á•eli se po nÁ- vÁ;jichni.

MyÁ;ce poÁ™Á-dily naÁ;tÁ›stÁ- má›nÁ› vyzÁ½vavÁ½ model, ale taky jÁ- to moc sluÁ;jelo. VÁ¾dyÁ¾ to trvalo skoro tÁ™i hodiny, neÁ¾ se vrÁ;tily z nÁ;kupÁ›. A moje dcera se teÁ• prvně› nesla na vysokÁ½ch jehlÁ;jch a tvÁ;Á™ila se jako korunná- princezna. Byl jsem na ni pyÁ;nej.

Petra jÁ- kromě› Á;jatÁ› naÁ;la i taneÁ›nÁ-ka - docela fajn kluk a patrně› s velkou empatií- - neÁ¾ jsem rozhá½bal svoje kosti jÁ; a pÁ™estal Á;jlapat PetÁ™e na nohy, vÁ;jiml jsem si, Á¾e ti dva uÁ¾ spolu docela Á°spě›Á;nÁ› krouÁ¾Á-.

"SluÁ;Á- im to spolu, Á¾e?"

"Ty kuplÁ-Á™ko..."

"Áœo je to kuplÁ-Á™ka?"

"Jen se nedě›lej," rozesmÁ;jl jsem se.

"To je nějakÁ; stredovekÁ; profesia?"

"Ne, to opravdu ne... i kdyÁ¾... vlastně›... jo."

"Tak Á•o je to?"

"No to je taková; Á¾enÁ;tina... co dohazuje k sobě› lidi."

"Aha ty myslÁ;-Á; dohadzovaÁ•ku," teÁ• se rozesmÁ;jla ona.

"Jojo, to bude ono. Ale nezapomeÁ›, Á¾e MyÁ;ce je Á;estnÁ;ct."

"Tss... ja v jej rokoč..."

"Petro, jÁ; ti neberu tvoje mlÁ;deÁ¾nické½ zÁ;jmy, ale pÁ™ece jen bych byl radÁ;ji, kdyby se teÁ• uÁ•ila fotit."

ZbyteÁ›nÁ› brzo jsem se pÁ™i tanci pustil do sloÁ¾itě½ch Á°vah a ztratil drobet kontrolu nad svě½mi kroky.

"Tys mi Á;jlÁ;jpnul na manÁ¾elku!!" zaslechl jsem znÁ;jmÁ½ hlas. "Jejda, PÁ™emku. Ty jsi sokol? To bych nikdy neÁ™ekl."

"MilÁ;Á•ku, tohle je má;]

nov½ kolega, Jirka Moravec. Jirko, tohle je Ane¾ka, moje ¾ena."

Drobn½ ruka, ale energick½.

"Velmi m½ t½-½, a omlouv½m se. Opravdu jsem na v½s necht½l ½l½pnout."

"Nev½te P½emkovi, jen hledal z½minku, jak p½estat tan½it," usm½la se.

Sezn½mil jsem je oba s Petrou a uv½tal, ¾e skon½la dal½- s½rie polek a val½-k½. Zam½li jsme k baru a osv½lili se bublinkama. P½emek nem½l touhu ½me½it pracovn½- v½ci, Petra ho nem½la chu½ balit, a tak jsme se v½ichni vyhnuli p½padn½mu trapasu.

Za chvilku ze s½lu zazn½ly schody do nebe a Petra nev½hala ani vte½inu:

"Smiem prosi½, m½ mil½?"

Ze½e½ s½l do sebe zabalil tan½-c½- p½ry a nab½l jim p½r chvíl t½ bl½zkosti, co um½- b½t velmi p½-½emn½.

Petra mi zavon½la nejen parf½mem, a j½ jsem znovu zjistil, ¾e naj½t ji ve sv½ch dlan½ch je fantastick½. Byli jsme si k sob½ velmi bl½zko a ta kr½sn½ ¾ena musela v tenhle okam½ik docela jst½ v½d½t, ¾e mi nen½- lhostejn½, a½ se d½je cokoliv.

U¾½-½al jsem si j½- a jen ob½as n½kde v s½le zahl½dl i My½ku. Petra m½ pravdu. I j½ v jej½m v½ku za½il prvn½- l½sku a asi nem½ smysl si myslet, ¾e j½- n½co takov½ho mine. Na½el jsem Pet½iny rty a dlouho, velmi dlouho si s nimi povídal. Dom½ jsme dorazili dlouho po p½lnoci. To u¾½ asi ko½ku ¾ivou nenajdu te½.

Notebook zabzu½el a j½ si ½el zat½m spl½chnout plesov½ pot.

ONA

Petra priniesla l½stky na nejak½ ples. No to mi tak ch½balo. Cel½ ve½er sa na ka¾d½ho usmieva½ a tv½ri½ sa, ¾e tvor½-me s p½inom doktorom ½½astn½ p½r. Nejak rap½-dne str½cam chu½ na ½oko¾vek podobn½. Pristihla som sa pri my½lienke, ¾e stokr½t rad½ej by som str½vila ve½er pri notebooku... s Jirkom.

Tak kr½sne sa s n½m d½ keca½ o v½etkom a o ni½om... a hlavne, zauj½mam ho.

Jednoducho je to ½lovek, ktor½ho zauj½mam. Ktor½ho zauj½ma, ½o si mysl½m... dokonca aj to, ½o c½tim. A zjavil sa v mojom ¾ivote pr½ve vo ch½li, ke½ som si za½ala mysle½, ¾e u¾½ nezauj½mam v½bec nikoho.

U¾½ stokr½t som o¾½utovala, ¾e som ho na tom parkovisku zahnala.

Hihi, to som strašne
zvedavá, ako zareaguje, keď mu prezradám, s kým máš táto láska.

Tak veď mi by som chcela, aby
ho to potešilo... aby nebol sklamaný.

A som zvedavá, čo urobíš - s
tým mojím láskou narodenia. Čo mu o mne povedia hviezdy?

Manžel vyriešil plesovú
dilemu za mňa, poslal Petru aj s ľstakami do mňa-nusu.

Tentokrát ma to nemrzelo. Aj
tak by som si nemala čo obliecť.

V sobotu večer som sedela
pri počítači a veď mi dávala, že Jirka sa objaví.

Okolo polnoci som začala
strácať nádej, ale akala som alej... čo keď... Potom som si dovolila pokračovať
do pol jednej. Nakoniec som si prikázala, že pokiaľ nepríde do jednej, pán
konečne spať. Do jednej, ani o minútu dlhšie. Zjavil sa o 00:57.

- Ahoj koľko. Je táto úroveň?
Já už dneska ani ne :))

- Ahoj Jirko. Už jsem to
zrovna jála zabalit.

- Zastavte aspoň chvíľku
prosím. Teď jsem dorazil z plesu.

- I ty, Brute? :) Co s tím
vážničkami... - No pozvala nás jedna známá.

- Vážis? Jirko, máš už se tá
něco zeptat?

- Máš už koľko, ale myslel
jsem sebe a svou dceru, pokud ti jálo o to.

- Jirko jsi ženatý?

- No tak ne že bych si
myslel, že ti do toho něco je, ale od minulého máš sáce ne.

- Čili jástně rozvedený :
)

- Ákně me rozvedený. Se
jstně to opravdu nemá co dlat. Nechceš vědět, co mám za sebou?

- Chci :)

- Poslouchej, a co ty?
Koukal jsem trochu na ten tvůj horoskop a tipl bych to na nepříjemný; jástně
manželství...

- Hele Jirko, tipnout si v dnešním - dobře tohle u 3/4 enská 1/2 v mém vĚku, co trávívš - osaměle noci na netu, je skoro šizka na jistotu. Zkus mě ohromit nějakým -m jiným ;)

- Ty máš dneska nějak nabroušený drápek, kočko. Ale věbec mě nepřekvapuje, co tě křiví, jelikož podle svého horoskopu jsi velmi náročná nejen na sebe, ale taky na druhé. Nicméně máš být 1/2t taky plachá, náročná a plná lásky ;)

- Hmm... a děláš?

- Jsi chytrá individualistka s bohatým vnitřním životem... a ještě tam bylo pár věcí, ale tě si nemůžu vzpomenout. Tohle jsem si zapamatoval, protože kvůli tomu jsi mě zaujala. Je nějaká trochu spokojená se zahradněkem? :)

- Hihi... Zavař mi stávek!

- Haha... nezavážu :)

- Musíš, hum. Jsem princezna!

- Áže hum... :))) Ještě jsi tě u toho plně viděl :)))

- Ty, zahradněku... docela ses trefil. To jsem nevěděla.

- Kdo jsi, kočko?

- Jirko, je ti se mnou dobře?

- Jistě, proto se ptám :)

- Máš s tebou taky. Tak to prosím nekaž.

- Nerozumím, proč se tolik skrýváš, kdo jsem?

- Protože se... bojím. - Bojíš se mě??

- Ne, to ne... ale věř... 3/4 enská toulá se sama na netu musím být opatrná... Jirko... dneska jsem moc doufala, že se ukáže... bylo mi smutno.

- Ale moje máš... nesmíš být 1/2t smutná... jestli chceš, zůstanu s tebou. Budu ti povídat, chceš?

- Jirko, máš mil... budu poslouchat moc rád...

A tak mi rozprávěl... o tom, ako založil na gymplí rockovú skupinu, o tom, ako lietal na vojne s vrtuľňákom, ako si vzal dievča, ktorú poznal desať dní, ako založil po revolúcii firmu, aké knihy má rád, aké filmy sa mu páčia, a späť do domu.

A ja som poÄvala a
poÄvala, teda vlastne Ä-tala, Äo mi pÄje.

A Ä-tila som sa skoro tak
krÄsne, ako keÄ ma objal na tom parkovisku.

- MilÄku, je skoro pÄt,
pÄjdem spÄt? Ach boÄe... povedal mi milÄku... srdce mi ÄastÄm skoro vyskoÄilo
z hrude. A keÄ sme sa rozlÄili, vedela som, Äe mi bude chÄbaÄ.

Äe mi bude veÄmi chÄbaÄ aÄ
do Äsmej veÄer, kedy sme si sÄÄbili, Äe sa zase stretneme.

ZdravÄm
a tÄÄm se

ROMAN